

AKADEMIA MUZYCZNA IM. IGNACEGO JANA PADEREWSKIEGO W POZNANIU

Przedmiot:	Organy	Punkty ECTS:	10
Koordynator przedmiotu:	dr hab. Waldemar Gawiejnowicz	Ilość godzin:	60
Wydział:	Kompozycji, Dyrygentury, Wokalistyki, Teorii Muzyki i Edukacji Artystycznej	Rodzaj zajęć:	Wykład (zajęcia indywidualne)
Instytut:	Edukacji Artystycznej	Forma studiów:	stacjonarne
Kierunek:	edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej	Profil studiów:	ogólnoakademicki
Specjalność:	muzyka kościelna	Język:	polski
Poziom studiów	studia II stopnia	Status przedmiotu:	obowiązkowy
Umiejscowienie w planie studiów: (ilość godzin, forma zaliczenia, ECTS)			
Semestr I:	15 godzin, kolokwium, 2 ECTS	Semestr II:	15 godzin, kolokwium, 2 ECTS
Semestr III:	15 godzin, kolokwium, 3 ECTS	Semestr IV:	15 godzin, egzamin, 3 ECTS
Semestr V:		Semestr VI:	

Prowadzący zajęcia <i>(tytuł naukowy, imię i nazwisko)</i>	prof. dr hab. Elżbieta Karolak, prof. dr hab. S. Kamiński, dr hab. Waldemar Gawiejnowicz
Cele i założenia przedmiotu	Rozwijanie i doskonalenie techniki gry na organach. Poszerzanie repertuaru utworów z różnych epok stylistycznych. Wdrażanie do samodzielnej pracy nad utworem. Przygotowanie do wykonania programu dyplomowego. Ugruntowanie wiedzy z literatury organowej oraz stylistyki budownictwa organowego. Kształcenie uniwersalnego posługiwania się instrumentem jako wykonawca i akompaniator.
Wymagania wstępne	Umiejętność w zakresie gry na organach w zakresie studiów I stopnia (licencjackich).

TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU

(Treści programowe należy ująć w zwięzłej formie, bez nadmiernej detalizacji treści kształcenia. Powinno zostać także ukazane stopniowanie poruszanej problematyki - od łatwiejszej do trudniejszej)

Semestr I

Dobór realizowanego repertuaru dopasowanego do umiejętności i predyspozycji studenta.

Analiza formalna i praca nad utworami.

Sposoby efektywnego ćwiczenia.

Praca nad dźwiękiem (artykulacja).
Semestr II
Wybór utworów do realizacji.
Omówienie programu i praca nad utworami.
Sposoby ćwiczenia trudniejszych miejsc w utworze.
Analiza popełnianych błędów – metody doskonalenia gry.
Semestr III
Wybór utworów do realizacji.
Omówienie programu i praca nad utworami.
Metody opanowanie stresu estradowego.
Wpływ budownictwa organowego w aspekcie stylistyki na fakturę utworów i technikę rejestracji.
Wskazówki do pracy nad poszczególnymi elementami dzieła muzycznego.
Semestr IV
Wybór programu dyplomowego.
Omówienie i praca nad utworami.
Metody doskonalenia gry.
Nagrania własnych wykonań jako element samodoskonalenia.
Improwizacja i interpretacja – granice swobody wypowiedzi artystycznej.

	Kod efektu uczenia się	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Charakterystyka	
			II stopnia PRK	I stopnia PRK
W	EA2_W01	Zna i rozumie ogólny repertuar muzyczny i związane z nim tradycje wykonawcze.	P7S_WG	P7U_W
	EA2_W02	Zna i rozumie aspekty analizy utworów z zakresu specjalności (dostęp do źródeł i informacji, sposoby analizowania i syntezy danych, prawidłowego ich interpretowania).	P7S_WG	P7U_W
U	EA2_U02	Potrafi realizować własne koncepcje artystyczne stosując wiedzę dotyczącą elementów dzieła muzycznego.	P7S_UW	P7U_U
	EA2_U03	Potrafi na bazie doświadczeń związanych ze studiami pierwszego stopnia wykazywać się umiejętnością budowania i pogłębiania obszernego repertuaru w zakresie wybranej specjalności, z możliwością specjalizowania się w wybranym obszarze.	P7S_UW	P7U_U
K	EA2_K02	Jest gotów do świadomego integrowania zdobytej wiedzy w obrębie specjalności oraz w ramach innych szeroko pojętych działań kulturowych.	P7S_KK	P7U_K
	EA2_K07	Jest gotów do realizowania własnych projektów dostosowanych do potrzeb i oczekiwań środowiska.	P7S_KO	P7U_K

Metody kształcenia <i>(niepotrzebne usunąć, Można dopisać inne metody, jeżeli zachodzi taka konieczność)</i>	wykład z pokazem przy instrumencie praca z tekstem i dyskusja rozwiązywanie zadań artystycznych praca indywidualna prezentacja nagrań CD i DVD kształcenie zdalne
--	--

Metody weryfikacji efektów uczenia się <i>(niepotrzebne usunąć, można dopisać inne metody, jeżeli zachodzi taka konieczność)</i>	Wymagania końcowe – zaliczenie roku, forma oceny	Kod efektu uczenia się <i>(należy wpisać te kody, które zostały zweryfikowane wybraną metodą)</i>
	egzamin praktyczny (obserwacja wykonawstwa)	EA1_W01; EA1_W02; EA1_U02; EA1_U03; EA1_K07; EA1_K11

Forma i warunki zaliczenia przedmiotu	Warunki zaliczenia:	Zaliczenie przedmiotu uwarunkowane jest uczęszczaniem na zajęcia (kontrola obecności) oraz osiągnięciem wszystkich założonych efektów kształcenia (w minimalnym akceptowalnym stopniu – w wysokości powyżej 50%).
	Warunki egzaminu:	Warunkiem przystąpienia do egzaminu lub kolokwium jest uzyskanie zaliczenia z przedmiotu. Warunkiem zdania egzaminu lub kolokwium jest uzyskanie oceny pozytywnej na podstawie wykonania praktycznego programu złożonego z trzech stylistycznie zróżnicowanych utworów realizowanych w danym semestrze.

NAKŁAD PRACY STUDENTA	Ilość godzin:	Punkty ECTS:
Godziny realizowane przy udziale nauczyciela akademickiego <i>(zajęcia dydaktyczne, konsultacje)</i>	64	18
Ilość godzin samodzielnej pracy studenta <i>(przygotowanie się do: zajęć, kolokwium, egzaminu, prezentacji, koncertu)</i>	380	

Literatura podstawowa
<p><i>Organowe ćwiczenia pedałowe</i>, opr. J. Chwedczuk, zeszyt I-II.</p> <p>Wybrane utwory J. S. Bacha (m.in. preludia chorałowe z <i>Orgelbüchlein</i>, łatwiejsze preludia i fugi, chorały <i>Schüblerowskie</i>, wolne części sonat triowych, tria).</p> <p>Wybrane utwory mistrzów przedbachowskich (J. P. Sweelinck, G. Frescobaldi, G. Böhm, D. Buxtehude, J. N. Hanff, J. Pachelbel).</p> <p>Fragmenty francuskich suit organowych (np. J. Guilain, L. N. Clerembault, L. Marchand).</p> <p>Muzyka romantyczna i neoromantyczna (m.in. F. Mendelssohn – wolne części sonat organowych, J. Brahms – 11 przygrywek chorałowych op. 122, M. Reger – 30 przygrywek chorałowych op. 135a, wybrane utwory z op. 59, L. Vierne – <i>Pieces en style libre</i> op. 31, L. Boëllmann – <i>Suita gotycka</i>; C. Franck – m.in. cykl <i>L'Organiste</i>, Th. Dubois, E. Gigout, Ch. M. Widor, S. Karg-Elert – <i>Choral-Improvisationen</i> op. 65).</p> <p>Wybrane utwory z polskich tabulatur organowych XVI-XVII w.</p>

Polska muzyka organowa XIX-XX w. (np. S. Moniuszko, W. Rychling, Józef, Stefan i Mieczysław Surzyńscy – preludia na organy (różne opusy i zbiory), F. Nowowiejski – utwory mniejsze; M. Sawa).

Literatura uzupełniająca

- A. Einstein, *Muzyka w epoce romantyzmu*, tłum. M. i S. Jarocińscy, Kraków 1983.
J. Erdman, *Polska muzyka organowa epoki romantycznej*, Warszawa 1987.
J. Gołos, *Polskie organy i muzyka organowa*, Warszawa 1972.
N. Harnoncurt, *Muzyka mową dźwięków*, Warszawa 1995.
N. Harnoncurt, *Dialog muzyczny*, Warszawa 1999.
J. Laukvik, *Orgelschule zur historischen Aufführungspraxis*, Teil I-II, Stuttgart 1996-2000.
F. Klinda, *Orgelregistrierung. Klanggestaltung der Orgelmusik*, Leipzig 1987.
N. Thistlethwaite (ed.), *The Cambridge Companion to the Organ*, Cambridge 2006.

Biblioteki wirtualne i zasoby on-line (opcjonalnie)

www.imslp.org